

Rellotge de sol de la rectoria de Sant Andreu de Ramió

Fogars de la Selva

Ubicació

Lloc/Adreça: Sant Andreu de Ramió
Emplaçament Veïnat de la Vall de Ramió
Alçada: 80

Coordenades:

Latitud: 41.71227
Longitud: 2.60996
UTM Est (X): 467553
UTM Nord (Y): 4617904

Classificació

Número de fitxa 08082 - 190
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Element arquitectònic
Estil / època: Modern Contemporani
Segle XVIII - XIX
Estat de conservació Dolent
Notes de conservació: Manca el gnòmon i el quadrant es cobrí de pintura amb el repintat de la façana.
Protecció Legal
Tipus de protecció: BPU
Observacions protecció: La casa consta amb el nivell 3 del Catàleg de Béns Protegits.
Accés Fàcil
Ús actual: Sense ús
Titularitat Privada
Titular: 08081A012001270001ZU

Fitxes associades:

[Rectoria de Sant Andreu de Ramió](#)

Autoria de la fitxa Jordi Montlló Bolart

Descripció

Relloctge de sol situat a l'extrem esquerra de la planta pis visible a la façana de migdia de la Rectoria de Ramió, reconvertida en aula de natura i casa de colònies. Està orientat al sud-est. És del tipus vertical declinat, esgrafiat encara tendre sobre un pla de calç. Les restes que s'hi observen són les següents: estava emmarcat; les línies horàries sortien de l'interior d'un cercle solar, on hi havia el gnòmon. Marquen perfectament de les sis del matí a les sis de la tarda i també s'hi poden observar les mitges hores, més curtes situades en la línia perimetral del marc, acabades en punta de fletxa. Les hores estan totalment esborrades o tapades per la pintura.

Observacions:

Aquest rellotge no consta en l'inventari de la Societat Catalana de Gnomònica.

Història

Segons tot sembla indicar en els llibres parroquials més antics, dels segles XVI i XVII, on ara hi ha l'actual rectoria, s'hi hauria alçat l'antic mas Reminyó.

L'any 1597, en el llibre d'òbits consta la defunció de Francesca Reminyona.

L'any 1581 mor madona Elisabet Reminyona i quatre mesos més tard ho fa el seu fill, Antoni Reminyó, fadrí.

L'any 1629 Joan Marquès, d'origen francès, vidu i masover del mas Ramió, és enterrat al fossar de Remió.

L'any 1644 hi ha el bateig de Jordi Bruguera, fill de Pere Bruguera i d'Anna del mas Ramió.

L'any 1655 hi ha el bateig d'Anna, filla de Janot Casanoves i Maria, habitants del mas Ramió.

L'any 1662 viuen en el mas, el matrimoni format per Jeroni Mainou i Casesvelles i Maria amb els seus fills, que sembla que ja hi viuen almenys, des de fa una vintena d'anys. Aquest fet queda comprovat per la mort d'una filla d'aquests l'any 1647 i el bateig d'un noi, en Josep, l'any 1651.

Segons els mateixos documents, l'any 1664 aquest matrimoni bateja el seu altre fill, Miquel. Isidre Oller el propietari del mas, serà el padrí. El document també ens diu que estava casat amb Maria i que el seu padrí de casament fou el xerraire d'Arbúcies, Miquel Verdager.

La darrera dada coneguda és la de 1726, on consta que en el mas hi habiten una matrimoni de masovers format per Bonaventura Torres i la seva esposa Teresa.

En el decurs del segon quart del segle XVIII aquest nom desapareix per complert dels llibres eclesiàstics.

L'any 1873 segons el cadastre, es construí el porxo de la façana.

La casa actual és fruit de les obres d'ampliació i condicionament realitzada l'any 1986 amb motiu de la instal·lació d'una casa de colònies.

A partir dels llibres parroquials, es pot seguir l'estada dels diferents capellans, almenys a partir de 1594 quan el rector de Sant Andreu de Ramió, Antich Moragues, funda els primers llibres parroquials.

Després d'ell fins a 1632 ocupà el càrrec, Joan Pareta.

Joan Vila ho fou fins l'any 1644.

De 1644 fins 1665 fou rector mossèn Miquel Roura.

De 1665 fins 1671 fou rector Batista Rigort.

Pels volts de 1672 arriba mossèn Joan Soler.

L'any 1732 mor el rector Josep Vernet que sembla ho havia estat durant trenta anys. Fou enterrat a la capella dedicada a Nostra Senyora del Roser.

Fins l'any 1738 hi ha constància del rector Prim Serra.

De 1738 fins l'any 1741 hi haurà mossèn Tomàs Fàbregas.

Els dos anys següents hi ha dos rectors, mossèn Francesc Puig i mossèn Francesc Baix.

De 1781 fins 1789, Josep Gener.

De l'any 1789 fins a tombar del segle XIX, concretament l'any 1804, el rector mossèn Francesc Castellar.

A partir de 1804 fins l'any 1814, ho fa mossèn Domingo Vinyes.

El segueix mossèn Narcís Morell, que hi restarà fins l'any 1840.

De 1841 fins l'any 1846, el prevere i ecònom Ramon Soteras.

De 1846 fins l'any 1873, mossèn Antoni Pagès.

De 1873 fins l'any 1878 el prevere, Francesc Gimbernat.

De l'any 1879 fins l'any 1890, el rector Francesc Xifreda.

De 1890 fins a 1892, mossèn Narcís Palau.

De 1892 fins 1894, mossèn Antonino Roca.

Fins el 1904, Josep Riera.

L'any 1905 i fins 1912, mossèn Joan Font i Arola (viurà a la rectoria amb Sebastià Font i Caterina Font)

De 1912 fins a 1936, Esteve Campassol Subiràs (viurà a la rectoria amb Núria Ferrés Ferré i Elionor Ferrés i Ferré; a partir de 1920 amb Adela Campassol i Joaquina Vidal i de 1928 fins a 1934 amb la vídua Carme Costa i el seu fill, Pere Martorell Costa)

Des de 1939 fins l'any 1944, mossèn Darius Pastells, rector d'Hostalric, que consta en el llibre de Baptismes.

L'any 1946 hi ha mossèn Joan Escapa.

A partir de 1947 i fins 1966 torna a aparèixer mossèn Darius Pastells d'Hostalric.

Bibliografia

AJUNTAMENT DE FOGARS DE LA SELVA (2012). Catàleg de Béns Protegits; dins *Pla d'Ordenació Urbanístic Municipal de Fogars de la Selva*.

AJUNTAMENT DE FOGARS DE LA SELVA (2012). Catàleg de masies i cases rurals en sòl no urbanitzable; dins *Pla d'Ordenació Urbanístic Municipal de Fogars de la Selva*.

FUGAROLAS i MASÓ, Jaume i VILÀ i CAMPS, Josep (2007). *Fogars de La selva, temps ha*. Fogars de La Selva: Edició dels autors.

